



dReport: listopad 2018

Zalistujte si v pravidelném přehledu účetních novinek.

Obsah

Účetní novinky	3
České účetnictví	3
Jiný výsledek hospodaření minulých let	3
Pozvánka na seminář	5
IFRS	6
Aplikace modelu očekávaných úvěrových ztrát dle IFRS 9 na obchodní pohledávky	6
Stav schvalování IFRS v Evropské unii	8
Pozvánka na podzimní IFRS semináře	9
US GAAP	10
Jaké změny v US GAAP vstupují v platnost letos v prosinci?	10



Jiný výsledek hospodaření minulých let

Od roku 2013 je součástí vlastního kapitálu položka „Jiný výsledek hospodaření minulých let“ (do roku 2017 jako položka A.IV.3., od roku 2018 jako A.IV.2.), která je upravena § 15a vyhlášky č.500/2002 Sb. V dnešním článku si připomeneme, za jakým účelem byl tento řádek zaveden a jaké jsou správné postupy účtování v souvislosti s ním.

Účetní případy, při nichž účtujeme na Jiný výsledek hospodaření minulých let

Účetní jednotky v rámci vlastního kapitálu standardně vykazují výsledek hospodaření za běžné účetní období jako rozdíl mezi výnosy a náklady časově souvisejícími s daným účetním obdobím. K účtování na Jiný výsledek hospodaření minulých let, jak už z názvu tohoto řádku plyne, dochází v případech, že účetní jednotce vznikne výnos či náklad zapříčiněný obdobím minulým, o němž z nějakého důvodu nebylo v minulém období účtováno. Vyhláška upravuje tři okamžiky takového využití. Jedná se o okamžik prvního účtování o odložené dani, opravy chyb let minulých (v důsledku nesprávného účtování nebo neúčtování o nákladech a výnosech v minulých účetních obdobích) a zachycení rozdílů ze změn účetních metod. Pojdme si projít jednotlivé situace konkrétně.

A. Prvotní účtování o odložené dani

V případě, že společnost účtuje historicky poprvé o odložené dani, zřejmě použije Jiný výsledek hospodaření minulých let pro účtování o části odloženého daňového závazku, resp. odložené daňové pohledávky, která souvisí s předchozím účetním obdobím (či obdobími) a která tedy byla situací v minulém účetním období vyvolána. Zde je potřeba zdůraznit, že prvotní účtování o odložené dani je vyvoláno skutečností, že společnosti poprvé vznikla povinnost účtovat o odložené dani, nikoliv tím, že společnost v předchozích letech postupovala nesprávně a o odložené dani neúčtovala. Byť korekce nesprávnosti vztahující se k minulým účetním obdobím může v konečném důsledku vést ke stejnému zachycení v účetnictví a v účetní závěrce.

Důvodem pro tento postup je původ odložené daně, která v prvním roce účtování vychází ze všech přechodných rozdílů, jež vznikly za celou dobu existence účetní jednotky a nadále existují k rozvahovému dni. Ať už je třeba proúčtovat odložený daňový závazek nebo odloženou daňovou pohledávku, část odložené daně, která se vztahuje k předchozímu účetnímu období, nesmí ovlivnit výsledek hospodaření běžného období a bude zaúčtována čistě rozvahově. To jest MD 426 „Jiný výsledek hospodaření minulých let“ / DAL 481 „Odložený daňový závazek“ v případě odloženého daňového závazku, resp. MD 481 „Odložená daňová pohledávka“ / DAL 426 „Jiný výsledek hospodaření minulých let“ pro odloženou daňovou pohledávku.

Část odložené daně, která byla vyvolána skutečností v běžném účetním období, nám ovlivní náklady skrze účet 592 a bude účtována jako MD 592 „Daň z příjmů – odložená“ / DAL 481 „Odložený daňový závazek“ v případě odloženého daňového závazku, resp. MD 481 „Odložená daňová pohledávka“ / DAL 592 „Daň z příjmů – odložená“ pro odloženou daňovou pohledávku.

V případě, že účetní jednotka přerušila účtování o odložené dani (např. z důvodu očekávaných daňových ztrát se společnost rozhodla z opatrnostního hlediska neúčtovat o odložené daňové pohledávce, protože by ji v budoucnosti neuplatnila), avšak po jisté době znovu o odložené dani účtovat započala, použití položky Jiný výsledek hospodaření minulých období se neaplikuje a veškerý dopad „opětovného započetí“ účtování o odložené dani ovlivňuje výsledek hospodaření běžného období. Důvodem pro tento přístup je skutečnost, že se nejedná o změnu metody, ani se nejedná o opravu nesprávnosti minulého období, nýbrž jde o změnu odhadu, která je promítána prospektivně. Může se jednat například o situaci, kdy účetní jednotka zaúčtuje a vykáže odloženou daň jen z části celkových kumulovaných daňových ztrát, o které předpokládá, že ji v budoucnosti uplatní.

B. Opravy chyb let minulých

Druhým případem účtování na Jiný výsledek hospodaření minulých let jsou opravy chyb minulých účetních období, které byly zjištěny po uzavření účetních knih za minulé účetní období. Změna tedy již nemůže být promítnuta do příslušného období, avšak z důvodu její významnosti je třeba ji opravit. Za významnou chybu považujeme takovou chybu, jež může zásadním způsobem ovlivnit pohled a rozhodování uživatelů účetní závěrky. Pro posouzení významnosti je potřeba odborný úsudek a vedení společnosti v této souvislosti podobné situace konzultuje s auditorem.

Podívejme se na takovou opravu chyb let minulých formou příkladu:

Po uzavření účetních knih je zjištěno opomenutí v podobě nezaúčtování došlé dodavatelské faktury. Tato faktura se vztahuje k dodávce služby za již uzavřené účetní období a vedení společnosti částku faktury vyhodnotilo jako významnou. Tato faktura bude v novém účetním období účtována pouze rozvahově, a to následovně: MD 426 „Jiný výsledek hospodaření minulých let“ / DAL 321 „Závazky z obchodních vztahů“, neboť není žádoucí, aby ovlivnila výsledek hospodaření běžného období.

Zde je však namísto zdůraznit, že při sestavování účetních výkazů je potřeba upravit údaje za minulé účetní období pro zachování zásady srovnatelnosti informací za běžné a minulé účetní období. Informace bude v účetní závěrce za minulé



období uvedena tak, jako by k chybě v minulém období nedošlo. Tím máme na mysli, že o danou dodavatelskou fakturu bude na úrovni výkazů zvýšena částka nákladů za služby (řádek A.3. Služby) a budou o ni zvýšeny závazky z obchodního styku (řádek C.II.4. Závazky z obchodních vztahů). Taková úprava s dopadem na výsledek hospodaření má samozřejmě nepřímý dopad na výpočet daně z příjmu minulého účetního období skrze jiný základ daně a vyžaduje podání dodatečného daňového přiznání. Došlo by tedy zároveň k zohlednění korekce daňové povinnosti za minulé účetní období v souvislosti s opravovanou nesprávností: v účetnictví by se jednalo o účtování mezi účtem 426 – Jiný výsledek hospodaření minulých let a účtem 341 – Daň z příjmů právnických osob (v našem případě by šlo o snížení celkového daňového závazku nebo o vznik či zvýšení celkové daňové pohledávky); ve výkazech by se korekce promítla za minulé účetní období na řádku výkazu zisku a ztráty L.1. Daň z příjmu splatná a v rozvaze dle povahy na řádcích C.II.2.4.3. v aktivech, C.II.8.5., případně B.2.v pasivech.

Pokud by se v našem příkladu jednalo o dodavatelskou fakturu nevýznamné částky, pak by se faktura v běžném období zaúčtovala na stejný nákladový účet, na který by se účtovalo v minulém období, pokud by k opomenutí nedošlo, tj. MD 518 „Služby“ / DAL 321 „Závazky z obchodních vztahů“.

C. Rozdíly ze změn účetních metod

Před zavedením položky Jiného výsledku hospodaření účtovaly účetní jednotky o dopadech změn účetních metod k prvnímu dni účetního období do mimořádných nákladů či výnosů, čímž v konečném důsledku ovlivňovaly výsledek hospodaření běžného období. Od 1. 1. 2013 se pro tyto případy používá Jiný výsledek hospodaření a zúčtování rozdílů vyplývajících ze změn účetních metod, jako je například změna metody oceňování zásob, je třeba zaúčtovat rozvahovým zápisem skrze účet 426. Podobně jako u předchozí situace opravy chyb minulých období i zde dochází k úpravám údajů za minulé účetní období obsažených v účetní závěrce – ve výkazech.

V případě zvýšení ocenění zásob vlastní výroby v důsledku změny metody oceňování se promítne změna jako MD 12* „Zásoby vlastní činnosti“ / 426 „Jiný výsledek hospodaření minulých let“. Změna metody by měla být vždy dostatečně okomentována v příloze k účetní závěrce.

Často se můžeme v praxi setkat s tenkou hranicí mezi případem opravy chyby minulých let, změnou metody

a změnou účetního odhadu (asi nejčastější dilemata se týkají oblasti doby životnosti a odpisů dlouhodobého majetku). Účetní řešení změny účetního odhadu je však odlišné od předchozích dvou kategorií. Pokud se jedná o odhad, účetní jednotka predikuje částku a načasování účetního případu na základě dostupných informací v rozhodném okamžiku. Pokud dojde ke změně okolností, za kterých byl odhad tvořen, měla by účetní jednotka změnit a aktualizovat odhad v momentě, kdy se o této změně dozví, nejpozději pak k rozvahovému dni, resp. při sestavování účetní závěrky. Tím není dotčena problematika zohlednění tzv. následných událostí neboli událostí po rozvahovém dni, které se rovněž mohou týkat účetních odhadů a ke kterým se vrátíme v některém z příštích článků.

Požadavky na zveřejnění

O jiném výsledku hospodaření minulých období účtujeme skrze syntetický účet ve skupině 42 a je vhodné jej pro přehlednost a zpětnou evidenci zůstatků za jednotlivá období dělit na analytické účty dle charakteru transakcí v nich obsažených. Při použití účtu Jiného výsledku hospodaření je účetní jednotka povinna komentovat takové rozhodnutí v příloze účetní závěrky. Konkrétně upozorňujeme na povinnost komentáře k ponechání nesrovnatelných informací, tedy mimo jiné může jít o situace, kdy sice nesprávnost vztahující se k minulému období nebo změna metody je promítnuta skrze účet 426 – Jiný výsledek hospodaření minulých let, ale ve výkazech není provedena korekce údajů za minulé účetní období.

Co dál s Jiným výsledkem?

Stejně jako výsledek hospodaření běžného období i Jiný výsledek hospodaření minulých let podléhá rozhodnutí nejvyššího orgánu účetní jednotky o jeho rozdělení, ať již převedením do kumulovaných zisků/ztrát minulých let, či následnou distribucí v podobě podílu na zisku.

Závěr

Jiný výsledek hospodaření minulých období není řádkem, na který by mělo být účtováno často, avšak má své zásadní postavení a význam především ve smyslu dodržení principu časové souvislosti účetních případů s obdobím a dodržení srovnatelnosti účetních období.

Andrea Havlová
ahavlova@deloittece.com



Pozvánka na seminář

Aktuality v českém účetnictví

Praha, Brno, Ostrava, Plzeň a Hradec Králové

Zveme vás na tradiční podzimní seminář zaměřený na možná úskalí při sestavování účetní závěrky. Seminář povedeme formou praktických příkladů a tipů v oblastech, kde jakožto poradci a auditoři nejčastěji zjišťujeme pochybení. Probereme také změny v české účetní legislativě účinné od 1. ledna 2018. Chybět nebudou ani daňové novinky s dopadem na účetní závěrku společností.

Seminář je určen především účetním, ekonomům a finančním manažerům, kteří připravují účetní závěrku podle české účetní legislativy a souvisejících daňových a právních předpisů nebo jsou s její přípravou jinak spojeni. Seminář je vhodný i pro všechny, kteří se chtějí o českém účetnictví a daňových i právních novinkách dozvědět víc.

Seminář není určen zaměstnancům společností podnikajících v oboru účetního poradenství.

Termíny

Praha:	14. listopadu 2018 a 11. prosince 2018
Brno:	27. listopadu 2018
Ostrava:	28. listopadu 2018
Plzeň:	5. prosince 2018
Hradec Králové:	13. prosince 2018

Pro více informací a registraci prosím navštivte:
www.akce.deloitte.cz



Aplikace modelu očekávaných úvěrových ztrát dle IFRS 9 na obchodní pohledávky

Standard IFRS 9 *Finanční nástroje* je účinný pro roční účetní období počínající 1. lednem 2018 nebo po tomto datu. Nové požadavky na znehodnocení obsažené v tomto standardu budou mít dopad na většinu účetních jednotek, nikoliv pouze na velké finanční instituce. Také všechny účetní jednotky, které evidují významné obchodní pohledávky, smluvní aktiva či pohledávky z leasingu, by se měly ujistit, že zavedly vhodné procesy pro výpočet očekávaných úvěrových ztrát.

Oproti modelu vzniklých ztrát podle IAS 39 *Finanční nástroje: vykazování a oceňování* zavádí IFRS 9 nový model znehodnocení na základě očekávaných úvěrových ztrát.

V souladu s požadavky standardu IAS 39 se ztráty ze znehodnocení finančních aktiv oceněných v zůstatkové hodnotě vykazovaly pouze v případě, že existovaly objektivní důkazy znehodnocení. Jinými slovy bylo třeba, aby před zaúčtováním ztráty ze znehodnocení došlo k události, která vedla ke ztrátě.

Standard IFRS 9 zavádí nový model znehodnocení na základě očekávaných úvěrových ztrát, podle něhož se vykáže opravná položka dříve, než vznikne úvěrová ztráta. Při aplikaci tohoto přístupu musí účetní jednotky zvážit stávající podmínky, jakož i přiměřené a doložitelné informace o budoucnosti, které jsou k dispozici, aniž by vynaložily nadměrné náklady či úsilí při odhadu očekávaných úvěrových ztrát. IFRS 9 definuje tzv. obecný přístup ke znehodnocení. V některých případech je však aplikace tohoto obecného přístupu příliš složitá, a proto byla zavedena některá zjednodušení.

Obecný přístup ke znehodnocení

Podle obecného přístupu se opravná položka na očekávané úvěrové ztráty za dobu trvání finančního nástroje vykazuje v případě, že dojde k významnému zvýšení úvěrového rizika (oceněného pomocí pravděpodobnosti selhání po dobu trvání) od prvotního vykazání finančního aktiva. Pokud se k datu účetní závěrky úvěrové riziko související s finančním nástrojem od prvotního vykazání významně nezvýšilo, vykáže se opravná položka ve výši 12měsíční očekávané úvěrové ztráty. Jinými slovy obecný přístup využívá pro ocenění očekávaných úvěrových ztrát dvě oceňovací základny – 12měsíční očekávané úvěrové ztráty a očekávané úvěrové ztráty za dobu trvání.

Očekávaná úvěrová ztráta za dobu trvání označuje očekávané úvěrové ztráty, jež vznikají v důsledku všech potenciálních selhání během očekávané doby trvání finančního nástroje.

12měsíční očekávaná úvěrová ztráta je částí očekávaných úvěrových ztrát za dobu trvání, jež vznikají v důsledku selhání finančního nástroje, které může nastat během 12 měsíců po datu účetní závěrky.

Termín „selhání“ není ve standardu IFRS 9 definován, a účetní jednotka tedy bude muset zavést vlastní zásady pro situace, které považuje za selhání, a aplikovat definici konzistentně s definicí používanou pro účely interního řízení úvěrového

rizika u daného finančního nástroje. IFRS 9 obsahuje vyvratitelnou domněnku, že k selhání dochází nejpozději v okamžiku, kdy je finanční aktivum 90 dní po splatnosti, pokud účetní jednotka nemá přiměřené a doložitelné informace, aby prokázala, že je vhodnější nastavit pozdější kritérium selhání. Pokud jde o samotné ocenění na základě obecného přístupu, účetní jednotka by měla ocenit očekávané úvěrové ztráty finančního nástroje tak, aby zohlednila principy ocenění stanovené v IFRS 9. Podle těchto principů musí odhad očekávaných úvěrových ztrát odrážet:

- nezkrácenou a pravděpodobnostně váženou částku, která se určí vyhodnocením rozsahu možných výsledků;
- časovou hodnotu peněz;
- přiměřené a doložitelné informace o minulých událostech, současných podmínkách a předpovědích budoucích ekonomických podmínek, které jsou dostupné k datu účetní závěrky bez vynaložení nepřiměřených nákladů nebo úsilí k datu účetní závěrky.

Pokud převedeme teorii do praxe, očekávané úvěrové ztráty podle „obecného přístupu“ lze nejlépe charakterizovat pomocí následujícího vzorce: pravděpodobnost selhání (PD) x ztrátovost ze selhání (LGD) x expozice v selhání (EAD). Pro každý budoucí scénář účetní jednotka pomocí tohoto vzorce vypočte očekávanou úvěrovou ztrátu a rovněž pravděpodobnostně vážené výsledky.

Zjednodušený přístup ke znehodnocení

IFRS 9 umožňuje účetním jednotkám aplikovat tzv. zjednodušený přístup k obchodním pohledávkám, smluvním aktivům a pohledávkám z leasingu. Zjednodušený přístup umožňuje účetním jednotkám vykazovat očekávané úvěrové ztráty za dobu trvání, aniž by bylo nutné identifikovat významné zvýšení úvěrového rizika. Při aplikaci účetní politiky existuje určitá možnost volby:

- U obchodních pohledávek a smluvních aktiv, jež neobsahují významný prvek financování, se **požaduje** vykázat opravnou položku na očekávané úvěrové ztráty za dobu trvání (tj. účetní jednotka musí vždy aplikovat tzv. zjednodušený přístup).
- U ostatních obchodních pohledávek, ostatních smluvních aktiv, pohledávek z operativního leasingu a pohledávek z finančního leasingu **si lze zvolit účetní politiku**, která bude samostatně aplikována na jednotlivé typy aktiv (avšak která se vztahuje na všechna aktiva daného typu).

Významný prvek financování existuje tehdy, pokud z načasování úhrad odsouhlasených smluvními stranami (explicitně nebo implicitně) plyne zákazníkovi nebo účetní jednotce významný prospěch spočívající ve financování převodu zboží nebo služeb na zákazníka. [IFRS 15:60]



Aplikace zjednodušeného přístupu pomocí matice tvorby opravných položek

Při aplikaci zjednodušeného přístupu, například na obchodní pohledávky bez významného prvku financování, lze využít matici tvorby opravných položek. Matice tvorby opravných položek neznamena nic jiného než aplikaci příslušné míry ztrát na neuhrazené zůstatky obchodních pohledávek (tj. věková analýza pohledávek). Protože IFRS 9 neobsahuje k této problematice žádné specifické pokyny, níže uvádíme detailní popis jednotlivých kroků, které je třeba při aplikaci matice tvorby opravných položek provést.

Krok č. 1: Stanovení vhodných skupin pohledávek

IFRS 9 neobsahuje specifické pokyny ani konkrétní požadavky ohledně toho, jak obchodní pohledávky kategorizovat.

Jednotlivé skupiny obchodních pohledávek lze stanovit na základě geografického regionu, typu produktu, hodnocení zákazníků, zajištění nebo pojištění obchodních úvěrů či typu zákazníka (např. retailový nebo velkoobchodní).

Pro aplikaci matice tvorby opravných položek na obchodní pohledávky je třeba jednotlivé obchodní pohledávky nejprve rozdělit do určitých skupin pohledávek s obdobnou charakteristikou úvěrového rizika. Při vytváření skupin pohledávek s obdobnými znaky úvěrového rizika je nezbytné pochopit a identifikovat nejvýznamnější faktory, které úvěrové riziko každé skupiny ovlivňují.

Krok č. 2: Stanovení období, během něž je aplikace míry historických ztrát relevantní

Po identifikaci jednotlivých skupin je nezbytné získat pro každou skupinu údaje o historických ztrátách. V IFRS 9 nejsou stanoveny žádné specifické pokyny ohledně toho, jak daleko do minulosti je třeba při shromažďování údajů zacházet. Účetní jednotky musí dle vlastního uvážení stanovit období, pro něž je možné získat spolehlivé historické údaje, které jsou relevantní pro budoucí období, v němž budou obchodní pohledávky inkasovány. Obecně by délka tohoto období měla být přiměřená, tj. nikoliv nerealisticky krátká nebo dlouhá. V praxi se využívá období dvou až pěti let.

Krok č. 3: Stanovení míry historických ztrát

Poté, co jsou identifikovány jednotlivé skupiny a je stanoveno období, za které se shromáždí potřebná data, musí účetní jednotka určit míru očekávaných ztrát pro každou skupinu, která je dále rozdělena do dílčích kategorií podle počtu dní po splatnosti (např. míra ztráty pro pohledávky, které nejsou po splatnosti, míra ztráty pro pohledávky 1–30 dní po splatnosti, míra ztráty pro pohledávky 31–60 dní po splatnosti atd.). Pro provedení této dílčí kategorizace musí účetní jednotky stanovit míru historických ztrát pro každou skupinu nebo dílčí skupinu na základě pozorovatelných údajů ze stanoveného období.

IFRS 9 neposkytuje žádné konkrétní pokyny, pokud jde o výpočet míry ztrát či požadované úsudky.

Krok č. 4: Zohlednění budoucích makroekonomických faktorů a určení vhodné míry ztrát

Míry historických ztrát vypočtené v kroku č. 3 odrážejí ekonomické podmínky během období, k němuž se historické údaje vztahují. Přestože jsou míry historických ztrát výchozím bodem pro identifikaci očekávaných úvěrových ztrát, nemusí nutně představovat míry konečných ztrát, které se aplikují na účetní hodnotu. Je zapotřebí stanovit, zda míry historických ztrát vznikly za ekonomických podmínek, které odpovídají očekávaným podmínkám během období expozice daného portfolia k datu účetní závěrky.

Krok č. 5: Výpočet očekávaných úvěrových ztrát

Očekávané úvěrové ztráty pro každou skupinu stanovenou v rámci kroku č. 1 by měly být vypočítány na základě aktuální hrubé výše pohledávek vynásobené mírou ztrát. Na jednotlivé dílčí věkové kategorie pohledávek v rámci jednotlivých skupin by se měla aplikovat specifická upravená míra ztrát (zjištěná v kroku 4). Po výpočtu očekávaných úvěrových ztrát pro každou věkovou kategorii pohledávek se tyto jednoduše sečtou a získá se celková výše očekávaných úvěrových ztrát celého portfolia. Následující tabulka zobrazuje, jak by se vypočítala konečná opravná položka na očekávané úvěrové ztráty pomocí míry ztrát vypočítané v rámci kroku č. 4.

Stanovení očekávané úvěrové ztráty	0 dní po splatnosti	1–30 dní po splatnosti	31–60 dní po splatnosti	61–90 dní po splatnosti	Více než 90 dní po splatnosti	Celkem
Neuhrazené zůstatky k datu účetní závěrky	875 000 USD	460 000 USD	145 000 USD	117 000 USD	55 000 USD	
Míra očekávaných úvěrových ztrát	1,2 %	2,4 %	6 %	10,8 %	22,8 %	
Opravná položka na očekávané úvěrové ztráty	10 500 USD	11 040 USD	8 700 USD	12 636 USD	12 540 USD	55 416 USD

Více informací o aplikaci matice tvorby opravných položek v praxi, včetně detailního názorného příkladu, lze získat v publikaci vydané společností Deloitte. Tato publikace je v angličtině k dispozici [zde](#).

Zdroj: *a Closer Look — Aplikace modelu očekávaných úvěrových ztrát na obchodní pohledávky pomocí matice tvorby opravných položek*

Jitka Kadlecová
jkadlecova@deloittece.com



Stav schvalování IFRS v Evropské unii

Evropská poradní skupina pro účetní výkaznictví (EFRAG) aktualizovala svou zprávu, v níž je popisován stav schvalování všech IFRS, tj. standardů, interpretací a jejich úprav, naposledy 12. října 2018.

Na schválení Evropské komise k použití v Evropské unii čekají k 23. říjnu 2018 následující dokumenty rady IASB:

Standardy

- IFRS 14 *Časové rozlišení při cenové regulaci* (vydáno v lednu 2014) – Evropská komise se rozhodla nezahajovat schvalovací proces tohoto prozatímního standardu a počkat na finální standard
- IFRS 17 *Pojistné smlouvy* (vydáno v květnu 2017)

Úpravy

- Úprava standardů IFRS 10 a IAS 28 *Prodej nebo vklad aktiv mezi investorem a jeho přidruženým či společným podnikem* (vydáno v září 2014)
- Úprava standardu IAS 19 *Změny plánu, krácení a vypořádání* (vydáno v únoru 2018)
- Úprava standardu IAS 28 *Dlouhodobé podíly v přidružených a společných podnicích* (vydáno v říjnu 2017)
- *Roční zdokonalení IFRS – cyklus 2015 – 2017* (vydáno v prosinci 2017)
- *Úpravy odkazů na Koncepční rámec IFRS* (vydáno v březnu 2018)

Interpretace

- IFRIC 23 *Účtování o nejistotě u daní z příjmů* (vydáno v červnu 2017)

[Zpráva o schvalování IFRS v EU](#)

Jitka Kadlecová
jkadlecova@deloittece.com



Pozvánka na podzimní IFRS semináře

Novinky v IFRS 2018

On-line seminář proběhl 16. října 2018.

Jeho záznam naleznete [zde](#).

IFRS 16 pro pokročilé

Zveme vás na podzimní seminář společnosti Deloitte z oblasti Mezinárodních standardů účetního výkaznictví (IFRS), tentokrát věnovaný novému standardu IFRS 16 *Leasingy*. IFRS 16 nahrazuje IAS 17 *Leasingy* a související interpretace a bude účinný pro období začínající 1. ledna 2019. Nový standard přináší významné změny zejména z pohledu nájemce, neboť operativní leasingy budou nově vykazovány v rozvaze.

Navazujeme na náš seminář *IFRS 16 – nový standard o leasingu*, který se konal v prosinci minulého roku a letos v květnu.

Tentokrát se více zaměříme na problematické oblasti, které budou vyžadovat při aplikaci nového standardu zapojení větší míry úsudku.

Nejčastější chyby v účetních závěrkách dle IFRS

Přijďte na podzimní seminář společnosti Deloitte z oblasti Mezinárodních standardů účetního výkaznictví (IFRS). Tentokrát se budeme věnovat chybám, se kterými se při auditu účetních závěrek svých klientů setkáváme nejčastěji a které se ve výkazech často opakují. Pozornost zaměříme i na chybějící zveřejnění informací v přílohách.

Poskytneme vám také přehled standardů a interpretací, které jsou povinně účinné od 1. ledna 2018 nebo později. Podíváme se, jakým způsobem by se měla projevit implementace nových standardů IFRS 9 *Finanční nástroje* a IFRS 15 *Výnosy ze smluv se zákazníky* v účetní závěrce za rok končící 31. 12. 2018.

Ukážeme také možné přístupy k přechodu na standard IFRS 16 *Leasingy*, který je účinný už od 1. 1. 2019.

Detailněji se budeme věnovat i různým zjednodušením, která lze při přechodu na nový standard využít. Dozvíte se, jak se na implementaci standardu připravit a jaké nové informace bude třeba v příloze zveřejňovat.

Rádi zodpovíme vaše dotazy, na které bude dostatek času.

Seminář je určen především účetním, ekonomům a finančním manažerům projektů spojených s IFRS, ale také všem, kteří se chtějí o IFRS dozvědět víc.

Celodenní seminář proběhne v Praze a vystoupí na něm odborníci z naší společnosti.

Termín

- Praha: 6. listopadu 2018

Pro více informací a registraci prosím navštivte:

www.akce.deloitte.cz

Rádi zodpovíme vaše dotazy, na které bude dostatek času.

Seminář je určen účetním, ekonomům a finančním manažerům projektů spojených s IFRS, ale také všem, kteří se chtějí o IFRS dozvědět víc.

Celodenní seminář proběhne v Praze a vystoupí na něm odborníci z naší společnosti.

Termín

- Praha: 21. listopadu 2018

Pro více informací a registraci prosím navštivte:

www.akce.deloitte.cz



Jaké změny v US GAAP vstupují v platnost letos v prosinci?

S blížícím se koncem roku by většina společností měla být připravena na klíčové změny v US GAAP, které brzy vstoupí v platnost, např. na změny ve vykazování leasingů. Chystaných změn je však více.

Doufáme, že níže uvedený přehled změn v účetních standardech US GAAP (ASU), které nabývají účinnosti k 15. prosinci 2018, bude pro vás přínosný.

- **ASU 2016-02, Leasing (Téma 842)** – vydaná 25. února 2016. Tato aktualizace je účinná pro finanční roky začínající po 15. prosinci 2018, včetně mezitímních období v rámci těchto finančních roků, pro všechny následující subjekty:
 - Veřejné obchodní účetní jednotky.
 - Neziskové účetní jednotky, které emitovaly (nebo jsou dlužníky dluhopisů účelového investičního subjektu, tzv. conduit bonds) cenné papíry, jež jsou obchodovány, registrovány nebo kotovány na burze nebo na OTC trhu.
 - Plány zaměstnaneckých požitků, které předkládají účetní závěrku americké Komisi pro cenné papíry (SEC).Pro všechny ostatní účetní jednotky jsou úpravy v této aktualizaci účinné pro finanční roky začínající po 15. prosinci 2019 a mezitímní období v rámci finančních roků začínajících po 15. prosinci 2020. Dřívější použití úprav v rámci aktualizace je povoleno pro všechny účetní jednotky.
- **ASU 2017-06, Vykazování hlavního fondu plánů zaměstnaneckých požitků (konsensus pracovní skupiny pro aktuální otázky)** – vydaná 27. února 2017. Úpravy v této aktualizaci jsou účinné pro finanční roky začínající po 15. prosinci 2018. Dřívější použití je povoleno.
- **ASU 2017-08, Odepisování jistiny u pořizovaných vypověditelných dluhových cenných papírů** – vydaná 30. března 2017. Pro veřejné obchodní účetní jednotky jsou tyto úpravy účinné pro finanční roky začínající po 15. prosinci 2018 a mezitímní období v rámci těchto finančních roků. Pro všechny ostatní účetní jednotky jsou tyto úpravy účinné pro finanční roky začínající po 15. prosinci 2019 a mezitímní období v rámci finančních roků začínajících po 15. prosinci 2020. Dřívější použití je povoleno, včetně přijetí v mezitímním období.
- **ASU 2017-11, I. Účtování o určitých finančních nástrojích se znaky kola financování s nižším oceněním (down round) a II. Nahrazení odkladu na dobu neurčitou pro závazně vypověditelné finanční nástroje určitých neveřejných účetních jednotek a určitých závazně vypověditelných nekontrolních podílů, které mají výjimku** – vydaná 13. července 2017. Aktualizace je účinná pro veřejné obchodní účetní jednotky pro finanční roky začínající po 15. prosinci 2018 a mezitímní období v rámci těchto roků. Pro veškeré ostatní organizace jsou úpravy účinné pro finanční roky začínající po 15. prosinci 2019 a mezitímní období v rámci finančních roků začínajících po 15. prosinci 2020. Dřívější použití je povoleno.
- **ASU 2017-12, Cílená zdokonalení účtování o zajišťovacích činnostech** – vydaná 28. srpna 2017. Pro veřejné obchodní účetní jednotky jsou úpravy v rámci této aktualizace účinné pro finanční roky začínající po 15. prosinci 2018 a mezitímní období v jejich rámci. Pro všechny ostatní účetní jednotky jsou úpravy účinné pro finanční roky začínající po 15. prosinci 2019 a mezitímní období začínající po 15. prosinci 2020. Všechny účetní jednotky mohou aktualizaci přijmout dříve v mezitímních obdobích po jejím vydání.
- **ASU 2017-15, Kodifikační úpravy tématu 995, paroplavební účetní jednotky v USA – eliminace tématu 995** – vydaná 5. prosince 2017. Úpravy v rámci této aktualizace jsou účinné pro finanční roky začínající po 15. prosinci 2018. Dřívější přijetí je povoleno.
- **ASU 2018-02, Reklasifikace určitých daňových efektů kumulovaného ostatního úplného výsledku** – vydaná 14. února 2018. Aktualizace je účinná pro všechny účetní jednotky pro finanční roky začínající po 15. prosinci 2018 a mezitímní období v rámci těchto finančních roků. Dřívější přijetí je povoleno.
- **ASU 2018-07, Zdokonalení účtování o nezaměstnaneckých úhradách vázaných na akcie** – vydaná 20. června 2018. Úpravy v rámci aktualizace jsou účinné pro veřejné obchodní účetní jednotky pro finanční roky začínající po 15. prosinci 2018, včetně mezitímních období v rámci těchto roků. Pro všechny ostatní účetní jednotky jsou tyto úpravy účinné pro finanční roky začínající po 15. prosinci 2019 a mezitímní období v rámci finančních let začínajících po 15. prosinci 2020. Dřívější použití je povoleno, ale ne dříve, než účetní jednotka přijme kodifikaci ASC 606.

Gabriela Jindřišková
gjindriskova@deloittece.com



Kontakty

V případě jakýchkoliv dotazů ohledně záležitostí uvedených v této publikaci se, prosím, spojte se svou kontaktní osobou z auditního oddělení společnosti Deloitte, s odbornou skupinou Deloitte na adrese CZ_TechnicalDesk@deloittece.com nebo s jedním z následujících odborníků:

České účetnictví

Jarmila Rázková

jrazkova@deloittece.com

IFRS a US GAAP

Martin Tesař

mtesar@deloittece.com

Soňa Plachá

splacha@deloittece.com

Gabriela Jindříšková

gjindriskova@deloittece.com

Deloitte Advisory, s. r. o.

Nile House, Karolinská 654/2,

186 00 Praha 8 - Karlín,

Česká republika

Tel.: +420 246 042 500

[Přihlaste se k odběru dReportu a jiných newsletterů.](#)

Deloitte.

Deloitte označuje jednu či více společností Deloitte Touche Tohmatsu Limited, britské privátní společnosti s ručením omezeným zárukou („DTTL“), síť jejich členských firem a jejich spřízněných subjektů. Společnost DTTL a každá z jejich členských firem představuje samostatný a nezávislý právní subjekt. Společnost DTTL (rovněž označovaná jako „Deloitte Global“) služby klientům neposkytuje. Více informací o naší globální síti členských firem je uvedeno na adrese www.deloitte.com/cz/onas.

Společnost Deloitte poskytuje služby v oblasti auditu, poradenství, právního a finančního poradenství, poradenství v oblasti rizik a daní a související služby klientům v celé řadě odvětví veřejného a soukromého sektoru. Díky globálně propojené síti členských firem ve více než 150 zemích a teritoriích má společnost Deloitte světové možnosti a poznatky a poskytuje svým klientům, mezi něž patří čtyři z pěti společností figurujících v žebříčku Fortune Global 500®, vysoce kvalitní služby v oblastech, ve kterých klienti řeší své nejkompexnější podnikatelské výzvy. Chcete-li se dozvědět více o způsobu, jakým zhruba 245 000 odborníků dělá to, co má pro klienty smysl, kontaktujte nás prostřednictvím sociálních sítí Facebook, LinkedIn či Twitter.

Společnost Deloitte ve střední Evropě je regionální organizací subjektů sdružených ve společnosti Deloitte Central Europe Holdings Limited, která je členskou firmou sdružení Deloitte Touche Tohmatsu Limited ve střední Evropě. Odborné služby poskytují dceřiné a přidružené podniky společnosti Deloitte Central Europe Holdings Limited, které jsou samostatnými a nezávislými právními subjekty. Dceřiné a přidružené podniky společnosti Deloitte Central Europe Holdings Limited patří ve středoevropském regionu k předním firmám poskytujícím služby prostřednictvím více než 6 000 zaměstnanců ze 44 pracovišť v 18 zemích.